

אלא גם על פניהם של העיתונאים וה-
אורחים היפאנים הצופים במישפט — פתר
את החידה שריחפה על פתיחת מיש-
פט בצורה פשוטה. למרות עצות סני-
גורו השיב בחיוב על כל השאלות ב-
קשר להודאתו בהאשמות בסעיפים השר-
נים של כתבי-האישום. הוא נטל על עצמו,
כבוד ראש וברצינות, את כל האחריות
המתחייבת ממעשיו. הוא המשיך להיות
בבית-המישפט איש מחתרת הצבא האדום
היפאני, המקפיד על כל כללי המישחק
המקאברי שהביא אותו להשתתפות בטבח
בלוד.

המיפלצה האנושית נתגלתה בבית-ה-
מישפט כאדם קטן ובלתי מובן, הרחוק
מאוד מלגלם את האימה והוועה במעשה
הדמים שביצע. בתום הימים הראשונים
של מישפטו כבר התהפכה השאלה. במקום
לשאל את עצמם „האם ככל האדם היפא-
ני?” מצאו את עצמם מאות הצופים ב-
מישפט מגיעים למסקנה: „כל בני האדם
בעולם דומים — להוציא את הישראלים.”

מחמאות לפידאיון

מישפטו של אוקאמוטו נועד ל-
היות אמצעי תעמולה והסברה יש-
ראלי ראשון במעלה, בו יישב על ספסל
הנאשמים לא היפאני הקטן, אלא הטיור
הערבי העיוור וחסר ההבחנה אמצעי של
לוחמה. זה מישפט שנועד לגייס את ה-
תמיכה המוסרית של בני העולם הנאור
לעמדותיה של ישראל.

אבל כל מה שנעשה עד כה בקשר
למישפט זה החטיא את המטרה. מישפטו

סוללת הצלמים הגדולה משקפת את הענין שגילה העולם במישפט אוקאמוטו

גדולה מזולא יכלו ג'ורג' חבש ויאסר
ערפאת לקבל.

לעומת זאת הפגינה ישראל חוסר כל
התחשבות באנשים שלמענם נערך ה-
מישפט כפי שנערך: נציגי המעצמה ה-
שביעית, מאות עיתונאים מכל רחבי ה-
עולם, נציגי עיתונים, תחנות רדיו ותח-
נות טלוויזיה שנהרו לישראל כדי לכסות
את המישפט. אלה ניתקלו בחומת זילזול
ואי-הבנה שקשה להסבירה. ישראל, ש-
היתה זקוקה להם כדי להסביר את עניינה
בעולם, התיחסה אליהם כאל אויביה ה-
מסוכנים ביותר.

הם נאלצו לעמוד בשמש לוחטת שעות
רבות ולעבור בדיקות ביטחוניות משפיי-
לות, כמו הפשטה בתאי יוטה שקופים ל-
שמש, עד שניתן להם להכנס לצריף בית-
המישפט. אילו רצתה ישראל לקומם את
נציגי העיתונות העולמית נגדה ולהפכם
לעויינים לישראל תוך שעה אחת, היא לא
יכלה לעשות זאת טוב יותר משהדבר נע-
שה כבר ביומו הראשון של המישפט.

אלה היו הגדולות בהחמצות. היו עוד
רבות אחרות, כמו הצורה האפורה בה
נוהל המישפט, או הסתרת הנאשם ה-
יפאני מעיני הצופים באולם עלי-ידי ה-
מתורגמנים שמוקמו בדיוק בינו לבין ה-
קהל. הכל יחד תרם לכך ש„זה לא היה
זה” היה פער עצום בין מחזה האימים
שהתגלה בליל הטבח בנמל-התעופה בלוד
לבין המהזה האפור, המשעמם וחסר ה-
צריפין.

לשפט פושע כמו אוקאמוטו, שביצע
פשע בלתי אנושי המנוגד לכל תפיסה של
מוסר וצדק, לפי תקנות דרקוניות שנועדו
להבטיח הרשעת עבריינים ביטחוניים
שאין נגדם חומר הוכחות מספיק, זה סי-
מן של חולשה למכונת הצדק הישראלית.

„זה

לא זה”

בין שאר המטרות נועד מישפטו
של אוקאמוטו להוכיח את אפסותם
ושפלותם של אירגוני הטיור הערביים.
שהגיעו עד לשפל המדרגה של מישלוח
רוצחים זרים ומתאבדים במקום לוחמיהם.
והנה, מה עושים כדי להוכיח זאת לעולם?
ממקמים את בית-המישפט הדן את אור-
קאמוטו במרכזו של בסיס צבאי מוגן ור-
מוקף גדרות, עשרות חיילים מזויינים
שומרים על סביבות בית-המישפט ומאב-
טחים אותו נגד כל פשיטת קומנדו אפי-
שרית. סידורי ביטחון המורים, שלא ננקטו
כמותם עד כה בישראל, מאבטחים את
כל דרכי הגישה אל בית-המישפט ואת
כל הנכנסים לתוכו.

מעולם לא קיבלו הפידאיון הערבים הכ-
רה רשמית ומפורשת כל-כך מצד ישראל
בכוחם ועוצמתם. אם ננקטים אמצעי ב-
יין טחון כל-כך ברוטאליים ובלתי מתחכמים,
אות הוא כי קיימת באמת סכנה מצד ה-
ערבים לביטחון בית-המישפט. מחמאה

צוחק - הצותק אחרון

אחת מהבעות הצחוק העולות על פניו
האדישים של אוקאמוטו במהלך מיש-
פט, נראית ברנז זה, כשהרוצח היפאני נמוך הקומה מבקש מתורגמנו להודיע כי אינו
רוצה בבדיקה פסיכיאטרית. חיוכיו וצחוקו חושפים את שיניו שנשברו בליל הטבח.

של אוקאמוטו הוכיח את עצמו כבר מי-
יומו הראשון ככישלון אחד גדול. שאינו
נופל במימדיו מהכישלון הביטחוני שאיפ-
שר את עצם ביצוע הטבח בנמל התעופה
בלוד.

הכל — החל בבחירת בית-המישפט ו-
כלה במיקומו — נעשה מתוך חוסר שיי-
קול-דעת, בהעדר מחשבה נכונה, בצורה
המשרתת בדיוק מטרות הפוכות מאלה ש-
לשמן הפך המישפט לתצוגת תעמול בינ-
לאומית.

המישגה הראשון היה העמדתו של קו-
אוקאמוטו למישפט בפני בית-דין צבאי.
אין ספק, הוא עבר עבירות ביטחוניות

כל האולם - במה

אולם בית הדין הצבאי בצריפין בו נישפט
אוקאמוטו. בקידמת האולם יושבים שלושת
השופטים. מצד ימין: הנאשם, מתורגמני והסניגורים. מצד שמאל: התביעה הצבאית.